



مَا مِنْ رَجُلٍ يُذِنُّ ذَنْبًا، ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يُصَلِّي، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ

از علی روایت است که گفت: من مردی بودم که هرگاه از رسول الله - صلی الله علیه وسلم - حدیثی می شنیدم، الله من را چنانکه خواسته بود از آن بهره مند می کرد؛ و اگر مردی از اصحاب ایشان به من حدیثی [به نقل از ایشان] می گفت، او را قسم می دادم، پس اگر قسم می خورد او را تصدیق می کردم؛ و همانا ابوبکر به من حدیث گفت و ابوبکر راست گفت که: شنیدم رسول الله - صلی الله علیه وسلم - می فرمود: «مَا مِنْ رَجُلٍ يُذِنُّ ذَنْبًا، ثُمَّ يَقُومُ فَيَتَطَهَّرُ، ثُمَّ يُصَلِّي، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ»؛ «مردی نیست که گناهی مرتکب شود، سپس برخیزد و وضو بگیرد، آنگاه نماز بگذارد و پس از آن از الله آمرزش بخواهد، مگر آنکه الله او را می بخشد». سپس این آیه را تلاوت کرد: {وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ} [آل عمران: ۱۳۵] (و [همان] کسانی که چون مرتکب کار زشتی شدند یا بر خود ستم کردند، الله را یاد می کنند و برای گناهان شان آمرزش می خواهند).

[صحیح است]

پیامبر - صلی الله علیه وسلم - خبر داده که هیچ بنده ای دچار گناه نمی شود که پس از آن خوب وضو بگیرد و سپس برخیزد و دو رکعت به نیت توبه از آن گناه بخواند و سپس از الله آمرزش بخواهد، مگر آنکه الله او را مورد بخشش قرار می دهد. سپس پیامبر - صلی الله علیه وسلم - این سخن حق تعالی را تلاوت کردند: {وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ اللَّهُ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ} (و [همان] کسانی که چون مرتکب کار زشتی شدند یا بر خود ستم کردند، الله را یاد می کنند و برای گناهان شان آمرزش می خواهند - و جز الله چه کسی گناهان را می آمرزد؟ - و بر آنچه کرده اند پافشاری نمی کنند درحالی که می دانند [گناهکارند و الله بخشاینده و توبه پذیر است]) [آل عمران: ۱۳۵].

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/65063>



النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

